

higadum avadg agj vbnq nrg : aadg uadg. uq avai
pG 'uvz. svldpjs nq 'svi uoy i uoy uirg. 2
'vrij i hiiqmo uvz nrg 'uavq svldpjs avadum gaj
'apz nrg : uav svldpjs uo iom hie svij pG 'uavq
uq i uavq p q daj pG 'vld vavq nrg uia
uod 'vrij nq avrij vavq uq 'vrij avqob i vavq
pG 'vrij svld iom i vavq 'uavq uirg. 3

'vav svldpjs
'avavq pG vav avpjs avq vav nrg i hie
avpjs vav vav qunv uad vav avvav uavvq
i nrg 'vG 'vav svldpjs av nrg pG 'avq
hiojmo uq vav svldpjs avq : vav av qv svld
'vav vav 'vav vav vav avq nrg uirg. 4

'vav vav : uav svldpjs uav vav qvav pG
uavq svldpjs uav qvav uavvav pG 'uavq pG
uav pG vav av uad uav : vav svldpjs vav
uav vav avpjs 'vav vav 'vav uad : vav
vav avq vav vav vav vav vav vav 5

2 avav svldpjs vav pva svld
'vav vav pG vav vav vav 'vav vav i vav
avvav qvav 'vav vav vav avq vav uoy 'vav
'uav svldpjs vav svldpjs vav vav vav vav
uav 'vav vav pva uad vav : avav svldpjs vav
'vav vav vav vav pG 'vav vav vav uirg. 6

'vav vav pG vav vav vav : vav vav
nq vav vav vav 'vav : vav vav vav vav vav
i vav 'vav : vav vav pG vav vav vav 'vav
uav vav vav svldpjs nrg : vav vav i vav
vav 'vav vav vav vav vav vav vav 7

'vav vav vav pG 'vav pG vav vav vav
uav vav vav 'vav vav vav vav vav vav 'vav
svldpjs vav i vav vav 'vav vav vav vav

på en torfva blott. Dig prisar jag — o! en-
dast dig, Gudsfrö! som sett min gömda stig.

2. I vållust och i öfverflöd Till slut hwem
fann ej rom Den sällhet, verlden honom bød
Med all sin rikedom? Och samla du — männ' i
ditt tjäll Den stätt dig säger: du är säll?

3. Nej, högre rymd jag ej begär, Än denna
dalen, nej! Jag i min sweet är lycklig här: Min
börda trycker ej. Min hydda, utan herrgårds
namn, Är glädjens eller hvilans samn.

4. Min teg knappt undgått vintrens tvång,
Knappt plogen vinkat mig, Än lusten fylls af
lärkans sång, Och snäppan gläder sig; Och såttet,
fogen, dagen ler Mot mödan och mot hvilans ner.

5. Då stämma fogens såglar opp I ljufsta
harmoni, Och kärlek ljuder topp till topp Hög-
tidelig och fri: Och ömt genljuder fog och dal
Stån lundens ljufwa näftergal.

6. När hjordarne sin krubba glömt Vid käl-
lans blomsterrand, Och tiden sina häfvor tömt
Udöfver haf och land; Då öfs min lada hvar-
je qväll, Och glädjen hvarlar kring mitt tjäll.

7. Så tider komma, tider fly: Och jag, jag
dalens wån, Jag samma trefnad finner ny —
Och samma fröjd igen. Gudsfrö! mitt hjerta pri-
sar dig: Du lif och glädje skänkte mig.

Bondens wältrefnad och förnöj- samhet.

1. Jag är så glad, jag är så fri, Min är
den jord jag plöjer. Ej mera maktens tyranni

Gosarnes tankar om Glickorna.

1. Hvad glickorna de äro swaga, Som låta
sig af oss bedraga, Och tro att det wår mening
är, I hwarje flicka wara får. Men det är
blott hos oss en wana, Och borde glickorna sig
mana Att ständigt wara på sin wakt, Ty wi
deraf gör' se'n förfakt.

2. På balerna wi kurtisera Båd' tio, tjugo,
ja, wäl flera, Och hwarje flicka tror sig lätt
Till gosars hjertan hafwa rätt. Wi skratta
högt åt deras mening Och swär' i broderlig
förening Att kurtisera många fler På nästa
balerna, som fler.

3. Wi gosar äro alla lika, På falskhet, stånd
och smicker rika, Wi skratta jemt åt dem, som
tro Uppriktigheten hos oss bo. Dock ges det
flickor wi högafta, Men detta säga wi dem
sakta; Ty flickor, som ha modesti, Hör' aldrig
på galanteri.

Glickornas tankar om Gosarne.

1. God' gosar! ni ä' att beklaga, Som an-
se oss flickor så swaga, Och som förklara, det
ni tro Uppriktigheten hos oss bo. Men det är
blott en gammal saga, Och derpå lär' ni er
bedraga; Tro ej i detta sekulum, Att någon
flicka är så dum.